

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎN C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Vitali Chihaioglo împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova,
intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova

(încasarea prejudiciului)

împotriva deciziei din 26 noiembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

(*Dosarul nr. 2ra-233/25*)

(*NR. PIGD 2-23106618-01-2ra-29042025*)

Recursurile vădit neîntemeiate, conform art. 433 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, simplul dezacord al recurenților cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru - jud. A. Ojoga
Curtea de Apel Chișinău - jud. R. Pulbere, D. Dulghieru, A. Cașcaval

20 august 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursurile declarate de Vitali Chihaioglo, reprezentat de avocatul Andrei Beruceașvili și de Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 24 iulie 2023, Vitali Chihaioglo, prin intermediul avocatului Andrei Beruceașvili a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova privind încasarea prejudiciului material și moral.

2. În argumentarea acțiunii reclamantul a indicat că, potrivit rechizitoriului dosarului penal, la începutul anului 2017, Dmitri Culev și Vitali Chihaioglo, aflați în Penitenciarul nr. 1 din Taraclia, ar fi organizat un grup criminal cu scopul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență. Vitali Chihaioglo, în perioada aprilie-iunie 2017, i-ar fi propus lui Dmitri Culev sume bănești pentru a influența o persoană cu funcție de demnitate publică, în scopul obținerii unei hotărâri favorabile privind eliberarea condiționată. Faptele au fost încadrate de organul de urmărire penală la art. 46 și art. 326 alin. (3) lit. b) din Codul penal.

3. Prin sentința din 21 iunie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central Dmitri Culev și Vitali Chihaioglo au fost achitați, hotărârea fiind menținută de Curtea de Apel Cahul și, ulterior, de Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 20 iunie 2023, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. Instanțele au reținut că învinuirea privind grupul criminal a fost formulată vag și neclar, fără a preciza rolul fiecărui inculpat sau modul în care s-au organizat.

4. Reclamantul a subliniat că a fost tras ilegal la răspundere penală, ceea ce i-a afectat libertatea personală, prestigiul și imaginea, cauzându-i suferințe psihice și materiale. În temeiul Legii nr. 1545/1998 și art. 1423 din Codul civil, reclamantul a solicitat repararea prejudiciului moral în sumă de 750.000 lei, corespunzător suferințelor psihice cauzate de încălcarea drepturilor sale, precum și compensarea cheltuielilor de judecată și a sumei de 5.000 lei achitată pentru serviciile avocatului, ca prejudiciu material.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

5. Prin [hotărârea din 29 februarie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru](#), cererea de chemare în judecată depusă de Vitali Chihaioglo a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

6. La 3 martie 2024, Vitali Chihaioglo, prin intermediul avocatului Andrei Beruceașvili a declarat apel împotriva hotărârii din 29 februarie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea integrală a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

7. În motivarea apelului, a susținut că prima instanță nu a ținut cont că a fost pus sub învinuire penală pentru o infracțiune gravă (art. 46, 326 alin. (3) lit. b) Cod penal), iar ulterior a fost achitat deoarece fapta nu a existat, ceea ce face că toate procedurile în privința sa au fost ilegale.

8. Apelantul a susținut că urmărirea penală și judecarea cauzei timp de șase ani i-au afectat grav drepturile personale, libertatea, stres și imposibilitatea de a duce un trai normal. De asemenea, mediatizarea cazului a amplificat prejudiciul moral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

9. Prin [decizia din 26 noiembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău](#), apelul declarat a fost admis.

10. S-a casat integral hotărârea din 29 februarie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care cererea de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, cu intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, a fost admisă parțial pentru încasarea prejudiciului material și moral.

11. Din contul bugetului de stat, prin Ministerul Justiției, în beneficiul lui Vitali Chihaioglo s-au încasat 5.000 lei pentru cheltuieli de asistență juridică și 35.000 lei pentru prejudiciul moral, în total 40.000 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

12. În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că, prin sentința din 21 iunie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, Dmitri Culev și Vitali Chihaioglo au fost achitați de infracțiunea prevăzută de art. 46 și art. 326 alin. (3) lit. b) din Codul penal, pe motiv că fapta nu întrunea elementele infracțiunii.

13. Prin decizia din 22 aprilie 2019 a Curții de Apel Cahul, sentința a fost casată și emisă o nouă hotărâre de achitare a celor doi, constatându-se inexistența faptei.

14. Recursul ordinar al procurorului a fost admis de Curtea Supremă de Justiție la 09 iunie 2020, cu restituirea cauzei spre rejudecare. Ulterior, prin decizia Curții de Apel Cahul din 20 decembrie 2021 (menținută de Curtea Supremă de Justiție la 20 iunie 2023), Dmitri Culev și Vitali Chihaioglo au fost achitați definitiv pentru aceeași infracțiune, constatându-se inexistența faptei.

15. Vitali Chihaioglo a înaintat cererea de chemare în judecată pentru repararea prejudiciului material și moral cauzat de acțiunile organelor de urmărire penală și pentru compensarea cheltuielilor de judecată. Judecătoria Chișinău, sediul Centru, a respins cererea la 29 februarie 2024.

16. Potrivit art. 23 alin. (3) și art. 66 alin. (3) din Codul de procedură penală, persoanele achitate au dreptul la reabilitare și despăgubiri pentru prejudiciul cauzat. Art. 524 și 525 din Codul de procedură penală, precum și Legea nr. 1545/1998, prevăd că acțiunile sau inacțiunile organelor de urmărire penală sau instanțelor care exclud vinovăția și aduc prejudicii materiale sau morale sunt reparabile.

17. Analizând circumstanțele cauzei, instanța de apel a constatat că Vitali Chihaioglo a fost supus unei învinuiri neîntemeiate, iar organul de urmărire penală nu a clarificat toate circumstanțele cauzei. În plus, acuzația privind existența unui grup criminal organizat a fost vagă și neprobata. Aceasta a generat suferințe morale, care trebuie compensate.

18. Instanța de apel a apreciat că prejudiciul moral suferit se compensează cu 35.000 lei, sumă rezonabilă, conform art. 11 Legea nr. 1545/1998 și Cod civil, luând în considerare gravitatea acuzației, durata și rezonanța socială a urmăririi penale.

19. De asemenea, cheltuielile de asistență juridică suportate în cadrul cauzei penale, în sumă de 5.000 lei, sunt admisibile, fiind confirmate prin bonuri de plată și reprezentarea de către avocatul Andrei Beruciașvili.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

20. La 29 aprilie 2025, Vitali Chihaioglo, reprezentat de avocatul Andrei Beruceașvili, a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2024, solicitând admiterea recursului și casarea deciziei în partea referitoare la cuantumul prejudiciului moral, prin majorarea sumei de la 35.000 lei

la 250.000 lei, precum și menținerea neschimbată a celorlalte dispoziții ale deciziei.

21. Recurentul a invocat art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, susținând că, interpretarea legii de către instanța de apel este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție.

22. Instanța de apel a stabilit corect raportul juridic litigios, însă nu a apreciat în mod rezonabil cuantumul prejudiciului moral acordat reclamantului Vitali Chihaioglo. Suma de 35.000 lei este disproporționată în raport cu circumstanțele cauzei, gravitatea presupuselor încălcări, durata procesului și practica CEDO (art. 5 și 8, jurisprudența Scordino c. Italia, Ciorap c. Moldova, Burdov c. Rusia).

23. Recurentul a subliniat că hotărârile irevocabile de achitare a reclamantului demonstrează caracterul ilegal al urmăririi penale și tragerea la răspundere.

24. Instanța de apel nu a luat în considerare: gravitatea presupuselor infracțiuni, încălcările procesuale, rezonanța publică a acțiunilor autorităților, durata nejustificat de lungă a urmăririi penale, natura drepturilor personale lezate și suferințele fizice și psihice cauzate.

25. Suma stabilită nu compensează în mod echitabil prejudiciul moral, solicitându-se majorarea la 250.000 lei.

26. La 2 mai 2025, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2024, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei și menținerea hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 29 februarie 2024.

27. În argumentarea recursului, a indicat drept temei prevederile art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, susținând că decizia instanței de apel se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

28. Lipsesc acte procesuale care să constate expres ilegalitatea măsurilor organelor de urmărire penală, conform Legii nr. 1545/1998. Acțiunile procurorului nu constituie condamnare publică și au fost efectuate legal, în baza Codului de procedură penală și a normelor internaționale aplicabile. Lipsa probelor privind suferințele fizice sau psihice ale reclamantului face nefondată suma de 35.000 lei.

29. Referitor la cheltuielile de asistență juridică instanța de apel nu a verificat dacă acestea au fost necesare, angajate efectiv și rezonabile.

30. Pentru aprecierea corectă trebuiau luate în considerare: complexitatea cauzei, aportul avocatului, timpul și munca depusă, aptitudinile necesare, rezultatul obținut și alți factori relevanți. Lipsa detaliilor privind activitatea avocatului face ca pretenția de compensare să fie netemeinică.

31. De asemenea, este necesară stabilirea prealabilă a unei încălcări legale și, ulterior, probarea prejudiciului moral și a cheltuielilor juridice pentru a justifica compensația dispusă de instanța de apel.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

32. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate 6 modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 1 septembrie 2023. În conformitate cu prevederile art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului. Din sensul normei de drept enunțate rezultă că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

33. Recursurile declarate de Vitali Chihaioglo, reprezentat de avocatul Andrei Beruceașvili, și de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, vor fi examinate prin prisma temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare de la 1 septembrie 2023.

34. Art. 434 alin. (1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

35. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.”

36. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

37. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

38. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

39. În ceea ce privește termenul de depunere a recursului, instanța de recurs reține că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 26 noiembrie 2024, iar copia deciziei motivate a fost expediată participanților la proces la 1 martie 2025, inclusiv prin poșta electronică (f.d. 19, vol. II). În consecință, recursurile declarate la 29 aprilie 2025 de Vitali Chihaioglo, reprezentat de avocatul Andrei Beruceașvili, și la 2 mai 2025 de Ministerul Justiției se consideră depuse în termen (a se vedea pct. 34).

40. În aprecierea recursurilor declarate de Vitali Chihaioglo, reprezentat de avocatul Andrei Beruceașvili, și de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Completul de judecată le califică ca fiind vădit neîntemeiate în sensul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Recurenții au invocat drept temei art. 432 alin. (1) lit. a) și lit. e) din Codul de procedură civilă, susținând că interpretarea legii de către instanța de apel ar fi contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție și că instanța de apel ar fi apreciat în mod vădit nerezonabil probele administrate. Totuși, recurenții nu indică în mod concret care probe ar fi fost denaturate, ignorate sau analizate eronat.

41. Analiza recursurilor relevă că acestea nu formulează critici de drept, ci reiau obiecții de fapt deja examinate și apreciate de instanța de apel. Astfel, Ministerul Justiției exprimă dezacord față de soluția privind acordarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, fără a arăta vreo eroare de drept în aplicarea Legii nr. 1545/1998. Vitali Chihaioglo susține că suma acordată cu titlu de despăgubire

morală este insuficientă, fără a demonstra caracterul nelegal sau arbitrar al raționamentului instanței de apel.

42. Instanța de apel a motivat decizia detaliat, apreciind durata procedurilor penale, impactul psiho-social asupra reclamantului și cuantumul despăgubirii în conformitate cu criteriul echității și jurisprudența CEDO.

43. În cauza Ernestina Zullo vs. Italia, CtEDO a subliniat că mărimea despăgubirii trebuie raportată la nivelul de trai din statul respectiv și apreciată de instanțele naționale într-un mod rezonabil, proporțional și adaptat circumstanțelor cauzei. Cuantumul de 35.000 lei stabilit de instanța de apel cu titlu de prejudiciu moral se încadrează în practica Curții Supreme de Justiție pentru cauze similare, în temeiul Legii nr. 1545/1998 (*decizia nr. 2ra-262/24*), reflectând atât echitatea, cât și jurisprudența internă și europeană privind protecția drepturilor persoanelor afectate de proceduri îndelungate.

44. Recurenții nu combat aceste raționamente prin argumente juridice concrete, formulând doar nemulțumiri generale și subiective față de soluția pronunțată. În absența unor critici pertinente, care să încadreze recursurile în limitele stricte ale art. 432 Cod de procedură civilă, acestea trebuie considerate vădit neîntemeiate.

45. În aceste circumstanțe, Completul de judecată constată că niciuna dintre cererile de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și se resping ca fiind vădit neîntemeiate.

46. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2), din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibile recursurile declarate de Vitali Chihaioglo, reprezentat de avocatul Andrei Beruceașvili și de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, împotriva deciziei din 26 noiembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat